

gavernes pligt til at udbetale dagpengehjælp i de første 10 dagpengedage under hver sygdomsperiode.

I egetbidraget, der er beregnet at ville indbringe ca. 315 mill. kr. årlig, indgår 15 mill. kr. årlig som beregnet bidrag for selvstændige, der vælger den kortere karenstid på 3 dage, og bidrag fra hjemmearbejdende, der har tegnet en frivillig forsikring. Det foreslåede egetbidrag på $\frac{1}{2}$ pct. af skalaindkomsten er således anslået at ville indbringe ca. 300 mill. kr. årlig.

Det samlede arbejdsgiverbidrag, der er anslået til ca. 985 mill. kr., består dels af arbejdsgiverens udgift til dagpengehjælp for de første 10 dagpengedage og dels af det procentbidrag, der foreslås opkrævet af de samlede lønsummer. Arbejdsgivernes direkte udgift til dagpengehjælp er anslået til ca. 360 mill. kr. årligt, medens bidraget på én procent af lønsummen skønnes at ville indbringe ca. 625 mill. kr. årligt.

Opkrævningen af arbejdsgivernes bidrag på grundlag af hele lønsummen uden noget maksimum er udtryk for en social udligning, som vil give en forholdsmæssig lettelse for de laverelønnede.

Udgifterne er beregnet fordelt således:

	Nuværende udgift mill. kr. årlig	Efter reformen mill. kr. årlig	Udgifts- stigning mill. kr. årlig
Arbejdsgiverne	760	985	225
Det offentlige	600	600	0
Eget bidraget fra lønmottagere, selv- stændige og frivilligt forsikrede	90	315	225
Dagpenge i alt	1.450	1.900	450

Kommunerne vil få en væsentlig indflydelse på størrelsen af den dagpengehjælp, der ydes. Kommunerne kan endvidere i visse tilfælde vælge mellem dagpengeydelsen og andre sociale ydelser, hvortil kommunerne yder bidrag.

Efter forslaget skal kommunerne derfor selv bære 25 pct. af den samlede udgift til dagpenge. Dette beløb er anslået til ca. 1.540 mill. kr. om året, og forslaget vil således medføre en samlet udgift for kommunerne på ca. 385 mill. kr. om året.

Med overgangen til procentbidrag i stedet for de faste ørebidrag til den gældende dagpengeordning er der skabt sikkerhed for, at bidragene til ordningen vil stige i takt med lønudviklingen. De fremtidige udgiftsstigninger i ordningen som følge af denne udvikling vil således automatisk blive dækket

for så vidt angår den del, der svarer til bidragenes nuværende del af de samlede udgifter.

Hvis det viser sig, at den her foreslåede udgiftsfordeling — hvorefter arbejdsgiverbidraget dækker ca. $\frac{1}{2}$ og egetbidraget ca. $\frac{1}{6}$ af de samlede udgifter — ikke kan opretholdes med de fastsatte bidragsprocenter, f. eks. ved en ændring af antallet af dagpengedage, forudsættes fordelingen genoprettet ved en ændring af bidragssatserne.

De nuværende *administrationsudgifter* falder navnlig på sygekassernes udgifter til administration af dagpengeordningen for lønarbejdere og den frivillige dagpengeordning, centralforeningernes udgifter ved opkrævning af bidragene til ordningen samt ulykkesforsikringselskabernes udgifter til administration af den del af forsikringen, der angår dagpenge. Administrationsvederlaget til sygekasserne for administrationen af den gældende dagpengeordning, der udgør 2,5 pct. af udgiften til dagpenge er for finansåret 1971-72 anslået til 18 mill. kr. Endvidere får centralforeningerne et vederlag for opkrævningen af bidragene til ordningen, hvilket er anslået til 2,5 mill. kr. Det er dog ikke muligt at sige, om disse beløb rent faktisk dækker sygekassernes og centralforeningernes udgifter til administration af dagpengeordningen.

Det er vanskeligt at skønne over forsikringselskabernes udgifter til administrationen af den del af den lovpligtige ulykkesforsikring, der vedrører dagpenge. Selskabernes samlede omkostninger udgør ca. 15 pct. af de samlede præmieindtægter inden for den lovpligtige ulykkesforsikrings område. Hvis denne omkostningsprocent benyttes på den del, der vedrører ulykkesdagpengene, giver det en udgift til administrationen heraf på godt 15 mill. kr.

Det må antages, at der vil ske en vis forøgelse af administrationsudgifterne under den kommende ordning, dels fordi personkredsen udvides, og dels fordi dagpengenes størrelse i højere grad skal individualiseres. En væsentlig del af denne udgiftsstigning vil dog ikke give sig udtryk i en forøgelse af personalet, men vil skyldes etableringen af det planlagte edb-system, der i samarbejde med andre centrale registre skal støtte og lette den daglige administration i kommunerne. Når ordningen tilrettelægges således, at der i vidt omfang bygges på et samarbejde med skattemyndighederne ved anvendelse af kildeskattesystemet, vil administrationsudgifterne endvidere kunne begrænses. Bidragsopkrævningen hos arbejdsgiverne vil blive forenklet, såfremt bidraget som foreslået beregnes som en procentdel af den samlede lønudgift. Beregning og opkrævning kan ske direkte på grundlag af de indberetninger, som arbejdsgiverne i forvejen skal afgive vedrør-